

[Handelsministeren.]

holdet nu bliver, at Banken bliver en Samfundsinstitution, faktisk bliver Statens Ejendom, saa er det jo ret ligegyldigt, om en saadan Bestemmelse vedbliver at have Gyldighed rent lovgivningsmæssigt, men det kan naturligvis faa nogen Betydning statusmæssigt set. Men den Dag Forholdet skal gøres op, vil der formentlig ikke være noget til Hinder for, at Banken dette Forhold vedrørende kan afstaa til Staten, hvad der med Rimelighed kan forlanges, og under alle Omstændigheder er det jo ikke noget, der forsvinder, det bliver i alt Fald i Banken, og at Banken derved bliver bedre i Stand til at opfylde sine Forpligtelser, er jo til syvende og sidst ogsaa i Statens og Samfundets Interesse.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte mig, hvad Aaret 1948 betyder som Skæringsaar. Jeg kan hertil sige, at Forholdet er dette, som ogsaa det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa, at Bestemmelserne i dette Forslag, saaledes som Overenskomsten lyder, saaledes som Loven er formet, har Gyldighed indtil 1948 og kan ikke ændres ved Lov, med Undtagelse af Bestemmelserne i § 14, der vedrører Guldindløseligheden. De øvrige Bestemmelser kan ændres, saafremt et Flertal af Repræsentantskabet bestemmer det, altsaa saafremt 13 Medlemmer af Repræsentantskabet kan stemme derfor, saaledes er Forholdet. (*Christmas Møller: Og efter 1948?*) Ja, efter 1948 er denne Bestemmelse ude af Verden, og saa kan Lovgivningsmagten frit gøre, hvad den finder for godt med Hensyn til Ændring af Loven, af Loven og det hele. Men det er der heller ikke gjort noget som helst Forsøg paa at skjule, det ligger klart som Dagen. Der har under Forhandlingerne været delte Meninger om Aars-tallet. Man har oprindeligt ment, at man skulde sætte en Tid af 20 Aar; nu har man valgt at sætte den Tid, som her er bestemt, altsaa indtil 1948, og Meningen med det er at give Banken en saa stabil Karakter som paa nogen Maade muligt, saaledes at den ikke skal være Kastebold hverken for den ene eller den anden Opfattelse, der kunde gøres gældende rent tilfældigt i den Tid, der nu kommer.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at som Loven er formet, vil Førstedirektøren i Banken faa hele Magten. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Han vil kun faa den Indflydelse i Banken, som hans Personlighed kan skaffe ham, og den Omstændighed, at han er selvskreven til at være Formand, giver ham ikke en særlig Indflydelse i Ban-

ken; det er kun i Kraft af hans Personlighed, at han kan faa en afgørende Indflydelse. Det nuværende kollegiale System, hvorefter den Direktør, der har den længste Tid bag sig som Direktør, fungerer som Bankens Formand, har vist nu og da været mindre heldigt, og jeg tror, det er rigtigt, at man fastsætter i Loven, at den af Kongen udnævnte Direktør er Formand for Direktionen.

Jeg er enig baade med det ærede Medlem Hr. Krag og med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i den Betragtning, de gjorde gældende med Hensyn til Navnet. Jeg har allerede derom sagt, at for mig er det ikke afgørende. Der har været foreslaaet et andet Navn — jeg har været med til at foreslaa det — nemlig Den danske Nationalbank, men dette blev paa et Repræsentantskabsmøde ændret til Danmarks Bank, og det staa Rigsdagen frit for at give Banken et andet Navn.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har fuldkommen Ret i den Betragtning, at det er vanskeligt at vurdere den nuværende Nationalbanks virkelige Værdier. Det er det af forskellige Grunde, bl. a. af den Grund, at ingen jo kan vide, hvorledes de tilbageværende 4 Aar til 1938 vil forme sig. I disse Aar kan Banken komme til at tjene mange Penge, den kan ogsaa komme ud for en Risiko, ingen kan vide noget afgørende derom.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte, at han kunde ogsaa have ønsket en bedre Erhvervsrepræsentation, i hvert Fald en bedre Udformning af Bestemmelserne om Erhvervenes Repræsentation i Bankens Ledelse. Jeg har allerede udtalt mig derom. Jeg tror ikke, det er muligt at give sikre og tilfredsstillende Regler for en Erhvervsrepræsentation. Jeg tror, at hvis man prøvede derpaa, maatte man hurtigt opgive det af forskellige Grunde, som jeg ikke skal komme ind paa her.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg sige, at jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der her er et Ja eller Nej at sige for Rigsdagens Vedkommende, henviser til, hvad jeg allerede har sagt om den Ting. Rigsdagen kan selvfølgelig baade forhandle om Lovforslaget og ændre ved det.

Saa sagde det ærede Medlem, at Guldet nu var blevet uden Værdi med Hensyn til Ordning af et stabilt Pengevæsen, og det hele afhæng af Seddelbeløbets Størrelse. Jeg tror, det er en Opfattelse, som det ærede Medlem vil staa temmelig alene med mellem de mere fremragende Nationaløkonomer. Jeg ved godt, at der har været